

En Skæbne

eller

Slavehandlerens sidste Bedrift

Skuespil i 3 Akter

⊞ 60 Afdelinger ⊞

Optaget af Nordisk

⊞ Films Comp. ⊞

I Hovedrollen:

Fru Ebba Thomsen-Lund

Øvrige Personer:

Fru Else Frølich Hr. Alf Blütecher
Hr. Aage Hertel Hr. Thorleif Lund

AIS «FOTORAMA»
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

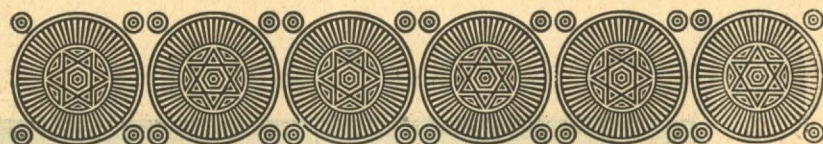
Trods de mange tidligere udsendte Serier om »Den hvide Slavehandel« vil denne Fortælling, som vi i Dag foreviser, vinde Bifald, thi den vil ved sin nøgterne Behandling af dette vanskelige Emne og ved den noble Kunst, hvormed Filmen er iscenesat, skaffe Publikum en i høj Grad fængslende og spændende Time.

AFDELINGERNE:

1. Købmand Reynold har tabt en stor Proces.
2. 300,000 Dollars i Skadeserstatning.
3. For at undgaa Fallitten og Skammen!
4. Christel Reynold hos sin Veninde, Skuespillerinde Irma Walter.
5. En Time i Dans.
6. Eventyreren Sullivan.
7. En af Reynolds »Forretningsvenner«.
8. Veninden forsøger at trøste Christel.
9. Tilbud om Ophold i Irmas Hjem indtil videre.
10. Irmas Broder, Skuespilleren Poul Walter.
11. Sullivan vil fortsætte Bekendtskabet med Christel.
12. Hemmelig Agent for Den hvide Slavehandel.
13. Det piner Christel at ligge sine Venner til Byrde.
14. Et Møde paa Gaden.
15. Et Engagementstilbud til Christel.
16. »Du kan umuligt optræde paa et saa tarveligt Sted.«
17. Fattigdom og Stolthed faar Christel til at modtage Tilbudet.
18. I Cabaretten »Den røde Mus«.
19. Christels Debut.
20. Omringet af nærgaaende Tilbedere.
21. Sullivan optræder som Befrier.
22. »Gift Dem med mig, og mit Navn vil beskytte Dem mod slige Ting.«
23. Forslaget antages.
24. . . . kom til Præstens Kontor i Morgen Kl. 3 i Lafayettegaden 16 . . .
25. Christel fortæller i et Brev sine Venner om den forestaaende Vielse.
26. »Byttet vil snart være fanget!«
27. Vielsen.
28. »Jeg skal straks være her igen.«
29. Indespærret.

30. Fotografierne røber for Christel, hvem hun er faldet i Kløerne paa.
31. Irma og Poul faar Brevet og aner Uraad.
32. »I det Hus bor ingen Præst.«
33. Til Lafayettegaden 16.
34. Poul baner sig Adgang til Lejligheden.
35. Befriet.
36. »Det var ham, som var Præst, og som viede os.«
37. Atter i Vennernes gæstfri Hjem.
38. Nogen Tid senere.
39. Christels Prøve for Teaterchefen.
40. Antaget.
41. Et Frieri.
42. »Du er min bedste Ven, men jeg elsker en anden.«
43. Kriminalretsassessor Wilcott, den Mand, som Christel elsker.
44. Sullivan krydser atter hendes Vej.
45. En geme Trudsel!
46. I Fortvivelse.
47. »Det er ikke Legetøj for unge Piger.«
48. Poul ser Brevet fra Sullivan.
49. Han beslutter sig til at straffe den gemene Skurk.
50. To Skud.
51. Sullivan bringes døende til Hospitalet.
52. »Hent Christel og Kriminalretsassessor Wilcott.«
53. »Den Kvinde har været min . . .«
54. »En Døende plejer ikke at lyve.«
55. Poul indser Følgerne af sin Handling.
56. »Med de to Skud har Du ødelagt mit Liv.«
57. Wilcott bliver overbevist om Christels Uskyldighed.
58. Christel vil søge Døden.
59. »Jeg véd alt og elsker Dig lige højt.«
60. Et knust Hjerte.

Den ansete Købmand Arthur Reynold er ruineret. Han har tabt en mægtig Proces og er bleven dømt til at betale en Skadeserstatning paa 300,000 Dollars. I Tankerne ser han Fallitten, Skammen og Skandalen, og Frygten trykker ham Revolveren i Haanden. Han efterlader sig en Datter, Christel, der fra at være en velhavende Mands eneste Arving nu nedstødes i den dybeste Fattigdom. Hun finder foreløbig et Hjem hos en af sine Veninder, Skuespillerinden Irma Walter, der bebor en lille Lejlighed sammen med sin Broder, Poul Walter, som ogsaa er ved Teatret.

Samme Dag, Arthur Reynold begaar Selvmord, krydses Christels Livsbane for første Gang af den Mand, som skal faa afgørende Indflydelse paa hendes Skæbne — William Sullivan. Han er en udpræget Eventyrer, som har givet sig af med lidt af hvert, og som nu er en hemmelig Agent for den hvide Slavehandel. Ved et Tilfælde er han den første, der faar Kundskab om Reynolds Død, og han benytter sig heraf til — under Paaskud af at være en af Reynolds Forretningsvenner — at overbringe Christel Dødsbudskabet. Saaledes har han gjort hendes Bekendtskab, og nu slipper han hende ikke af Syne.

Sulliyen er den egentlige Ejer af et af Byens mest berygtede Nat-Cabaret'er, »Den røde Mus«. Da han véd, at Christel befinder sig ilde ved at spise Naadsensbrød hos sin Veninde, lader han sin Forretningsfører tilbyde hende Engagement som Danserinde i »Den røde Mus«. Skønt baade Irma og Poul

EBBA THOMSEN

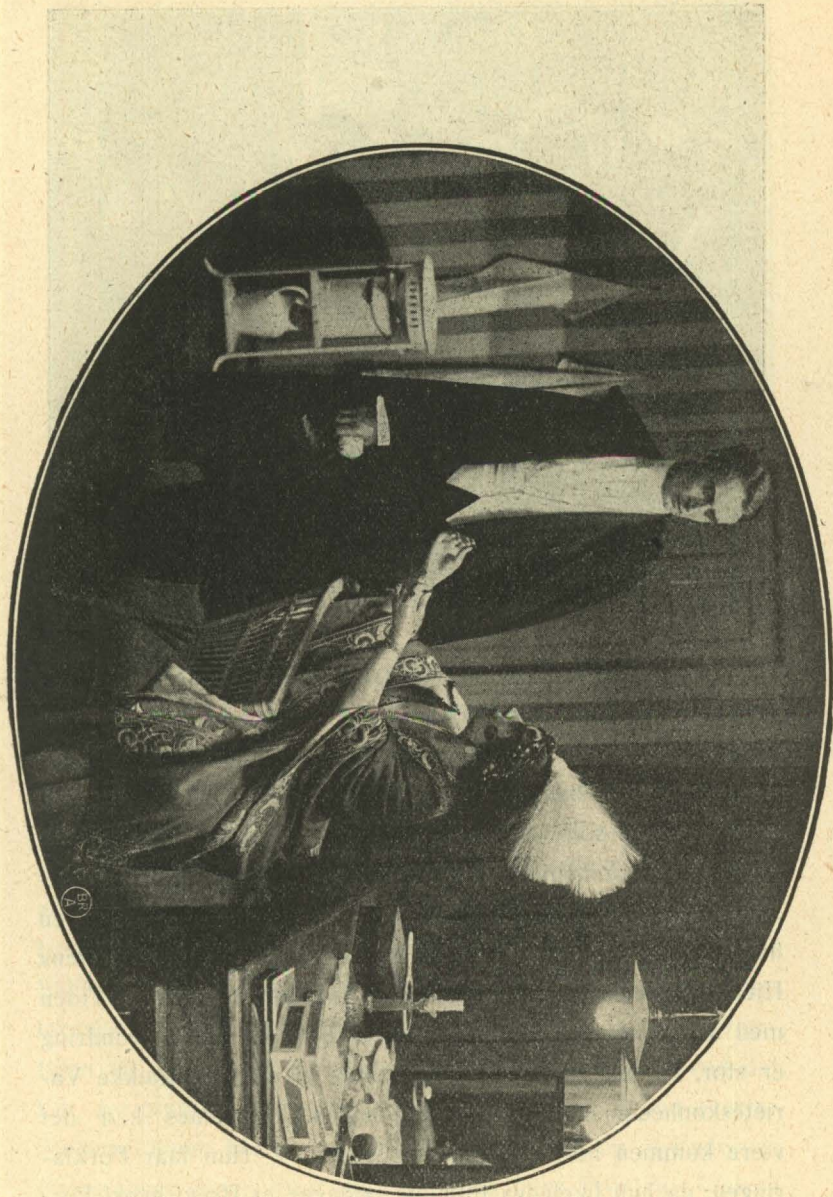

Walter anvender alle Midler for at faa Christel til at indse, at det er under hendes kvindelige Værdighed at optræde et saa simpelt Sted, tager hun mod Tilbudet. Hun har én Gang besluttet, at hun vil ikke længere ligge Veninden til Byrde.

Christels friske og ufordærvede Ungdom vækker stor Opsigt i »Den røde Mus«. Bestandig er hun omgivet af en Sværm af Tilbedere, der Aften for Aften bliver mere og mere paa-trængende. En Aften, da de er særlig nærgaaende, dukker Sullivan pludselig op som hendes ædelmodige Befrier. Han foreslaar hende at gifte sig med ham, hvorved hun for Fremtiden vil forskaanes for den Slags Optrin. Af Lede ved det Liv, der omgiver hende, og af en vis Taknemmelighed overfor Sullivan, hvem hun jo stadig kun kender som en af Faderens Forretningsvenner, gaar hun ind paa hans Forslag. Vielsen skal finde Sted faa Dage senere. For at vække saa ringe

Opsigt som muligt skal den foregaa i Hjemmet hos den Præst, der skal vie dem. Christel kommer til den aitalte Tid, men forinden har Sullivan omhyggelig instrueret en af sine Medhjælpere, hvem han har givet Ordre til at maskere sig som Præst. Netop som Vielsen er vel overstaaet, modtager Sullivan et Telegram, hvori hans øjeblikkelige Nærværelse andetsteds i Byen paakræves. Han beder Christel opholde sig den halve Time, det kan vare, inden han er tilbage, i Præstens Hjem. Medens han er borte, søger Christel at fordrive Tiden med at gennemse en Bunke Fotografier. Hendes Forundring er stor, da hun mellem Fotografierne af en lang Række Variétéskønheder finder sit eget Portræt. Hvorledes kan det være kommen her? I Præstens Hjem —! Hun faar Forklaringen, da hun ligeledes tilfældig opdager et Brev, hvori Forretningsføreren for »Den røde Mus« meddeler Sullivan, at haa

nu har afsluttet Kontrakten med Frøken Reynold. Det gaar op for hende, at Sullivan er en Bedrager, og hun skynder sig bort fra denne Mands Enemærker.

Hun finder paany Tilflugt hos Irma, der kærligt søger at trøste hende efter de Skuffelser, hun har lidt, medens Broderen — Poul Walter — skaffer hende Engagement ved det samme Teater, hvor han og Søsteren selv er ansat. Efter den vellykkede Debut præsenteres hun for en af Poul Walters Venner, Kriminalretsassessor Henri Wilcott, der forelsker sig i hende og tilstaar hende sin Kærlighed.

Christel føler sig saa lykkelig som ingensinde før siden Faderens Død. Hendes Lykke forbliver imidlertid ikke længe uforstyrret. Sullivan har ikke tabt hende af Sigte. En Dag modtager hun et Brev, hvori Sullivan forlanger, at hun skal afbryde sit Forhold til Wilcott, og truer med at udsprede det

Rygte, at hun har været hans — Sullivans — Elskerinde. Poul Walter, der efterhaanden er kommen til at holde meget af Christel, kender gennem Søsteren det Forhold, der har bestaaet mellem Sullivan og Christel. Han faar nu at vide, at Slynglen endnu ikke har opgivet sit Offer, men oven i Købet truer med at ødelægge Christels Lykke. Dette beslutter han at ville forhindre. Første Gang han træffer Sullivan, sender han ham en dræbende Kugle. Sullivan føres i Hast til et Hospital, hvor man hurtigt bliver klar over, at hans Livs Dage er talte. Saa gemen er denne forhærdede Forbryder, at hans sidste Tanker kreser om, hvorledes det vel kan lykkes ham at ødelægge Fremtiden for den Kvinde, som det trods alle Kneb hidtil har været ham umuligt at fange i sit Garn. Da han mærker, at Døden nærmer sig, giver han Ordre til at tilkalde Christel og Henri Wilcott, og da de er komne tilstede,

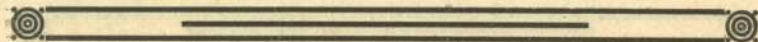
fortæller han Wilcott om hele det Afsnit i Christels Liv, som hun hidtil har skjult som en Hemmelighed, der ikke skulde have Lov til at formørke Lykkeen mellem hende og den Mand, hun elskede. Sullivan slutter med at advare Wilcott mod denne Kvinde, der har været

Længere naar Sullivan ikke. Døden indhenter ham. Men han har ogsaa for saa vidt faaet sit Ønske opfyldt, som det er lykkedes ham at dryppe Skinsygens Gift i Wilcotts Sind. Den rettænkende Wilcott, der ikke kan fatte, at en Mand, som ligger paa sit Dødsleje, kan begaa en saadan Gemenhed som at stemple en hæderlig Kvinde, støder Christel fra sig. Med Fortvivlelsen i sit Hjerter vandrer Christel tilbage til sit Paaklædningsværelse paa Teatret. Her faar hun Vished for, at det er Poul Walter, der har skudt paa Sullivan, og hun bebrejder ham, at han har ødelagt hendes Liv og hendes Lykke. Poul

Walter er sønderknust. Han dræbte jo netop Sullivan for at skærme hendes Lykke. Han indser, at han har handlet overilet og lover at genoprette den skete Skade. Tilfældet har bragt ham i Besiddelse af Sullivans Truselsbrev til Christel. Dette forelægger han nu Wilcott, der erkender, at han skyldte den Kvinde, han elskede, at tro hende fremfor en Slyngel som Sullivan.

Christel har imidlertid besluttet at søge Døden, men heldigvis naar Wilcott tidsnok hen til hende og forhindrer hende i hendes Forsæt. Hun tilgiver let Wilcott, ved hvis Side hun fra nu vandrer en lys og straalende Fremtid i Møde.

E n S k æ b n e .

Den ansete Købmand Arthur Reynold er ruineret. Han har tabt en mægtig Proces og er bleven dømt til at betale en Skadeserstatning paa 300.000 Dollars. I Tankerne ser han Fallitten, Skammen og Skandalen, og Frygten trykker ham Revolveren i Haanden. Han efterlader sig en Datter, Christel, der fra at være en velhavende Mands eneste Arving nu nedstødes i den dybeste Fattigdom. Hun finder foreløbig et Hjem hos en af sine Veninder, Skuespillerinden Irma Walter, der bebor en lille Lejlighed sammen med sin Broder, Poul Walter, som ogsaa er ved Teatret.

Samme Dag Arthur Reynold begaar Selvmord, krydses Christels Livsbane før første Gang af den Mand, som skal faa afgørende Indflydelse paa hendes Skæbne - William Sullivan. Han er en udpræget Eventyrer, som har givet sig af med lidt af hvert, og som nu er en hemmelig Agent for den hvide Slavehandel. Ved et Tilfælde er han den første, der faar Kundskab om Reynolds Død, og han benytter sig heraf til - under Paaskud af at være en af Reynolds Forretningsvenner - at overbringe Christel Dødsbudskabet. Saaledes har han gjort hendes Bekendtskab, og nu slipper han hende ikke af Syne.

Sullivan er den egentlige Ejer af et af Byens mest berømte Nat - Cabaret'er, "Den røde Mus". Da han ved, at Christel befinder sig ilde ved at spise Naadsensbrød hos sin Veninde, lader han sin Forretningsfører tilbyde hende Engagement som Danserinde i "Den røde Mus". Skønt baade Irma og Poul Walter anvender alle Midler for at faa Christel til at indse, at det er under hendes kvindelige Værdighed at optræde et saa simpelt Sted, tager hun med Tilbudet. Hun har én Gang besluttet, at hun vil ikke længere ligge Veninden til Byrde.

Christels friske og ufordærvede Ungdom vækker stor Opsigt i "Den røde Mus". Bestandig er hun omgivet af en Sværm af Til-

(En Skæbne)

-2-

bedere, der Aften for Aften bliver mere og mere paatrængende. En Aften, da de er særlig nærgaaende, dukker Sullivan pludselig op som hendes ædelmodige Befrier. Han foreslaar hende at gifte sig med ham, hvorved hun for Fremtiden vil forskaanes for den Slags Optrin. Af Lede ved det Liv, der omgiver hende, og af en vis Taknemlighed overfor Sullivan, hvem hun jo stadig kun kender som en af Faderens Forretningsvenner, gaar hun ind paa hans Forslag. Vielsen skal finde Sted faa Dage senere. For at vække saa ringe Opsigt som muligt skal den foregaa i Hjemmet hos den Præst, der skal vie dem. Christel kommer til den aftalte Tid, men forinden har Sullivan omhyggelig instrueret en af sine Medhjælpere, hvem han har givet Ordre til at maskere sig som Præst. Netop som Vielsen er vel overstaact, modtager Sullivan et Telegram, hvori hans øjeblikkelige Nærværelse andetsteds i Byen paakræves. Han beder Christel opholde sig den halve Time det kan vare, inden han er tilbage, i Præstens Hjem. Medens han er borte, søger Christel at fordrive Tiden med at gennemse en Bunke Fotografier. Hendes Forundring er stor, da hun mellem Fotografierne af en lang Række Varieteskønheder finder sit eget Portræt. Hvorledes kan det være kommen her? I Præstens Hjem - ! Hun faar Forklaringen, da hun ligeledes tilfældig opdager et Brev, hvori Forretningsføreren for "Den røde Mus" meddeler Sullivan, at han nu har afsluttet Kontrakten med Frøken Reynold. Det gaar op for hende, at Sullivan er en Bedtager, og hun skynder sig bort fra denne Mands Enemærker.

Hun finder paany Tilflugt hos Irma, der kærligt søger at trøste hende efter de Skuffelser, hun har lidt, medens Broderen - Poul Walter - skaffer hende Engagement ved det samme Teater, hvor han og Søsteren selv er ansat. Efter den vellykkede Debut præsenteres hun for en af Poul Walters Venner, Kriminalretsassessor Henri Wilcott, der forelsker sig i hende og tilstaar hende sin Kærlighed.

Christel føler sig saa lykkelig som ingensinde før siden Faderens Død. Hendes Lykke forbliver imidlertid ikke længe uforstyrret. Sullivan har ikke tabt hende af Sigte. En Dag modtager hun et Brev, hvori Sullivan forlanger, at hun skal afbryde sit Forhold til Wilcott, og truer med at udsprede det Rygte, at hun har været hans - Sullivans - Elskerinde.

Poul Walter, der efterhaanden er kommen til at holde meget af Christel, kender gennem Søsteren det Forhold, der har bestaaet mellem Sullivan og Christel. Han faaer nu at vide, at Slyngelen endnu ikke har opgivet sit Offer men oven i Købet truer med at ødelægge Christels Lykke. Dette beslutter han at ville forhindre. Første Gang han træffer Sullivan sender han ham en drøbende Kugle. Sullivan føres i Hast til et Hospital, hvor man hurtigt bliver klar over, at hans Livs Dage er talte. Saa gemen er denne forherdede Forbryder, at hans sidste Tanker kreser om, hvorledes det vel kan lykkes ham at ødelægge Fremtiden for den Kvinde, som det trods alle Kneb hidtil har været ham umuligt at fange i sit Garn. Da han mærker, at Døden nærmer sig, giver han Ordre til at tilkalde Christel og Henri Wilcott, og da de er kommen tilstede, fortæller han Wilcott om hele det Afsnit i Christels Liv, som hun hidtil har skjult som en Hemmelighed, der ikke skulde have Lov til at formørke Lykken mellem hende og den Mand, hun elskede. Sullivan slutter med at advare Wilcott mod denne Kvinde, der har været

Længere naar Sullivan ikke. Døden indhenter ham. Men han har ogsaa forsaavidt faaet sit Ønske opfyldt, som det er lykkedes ham at dryppe Skindsygens Gift i Wilcotts Sind. Den rettanke- de Wilcott, der ikke kan fatte, at en Mand, som ligger paa sit Døds- loje, kan begaa en saadan Gemenhed som at stemple en haderlig Kvinde, støder Christel fra sig. Med Fortvivlelsen i sit Hjerte vandre Christel tilbage til sit Paaklædningsværelse paa Teatret.

Her faar hun Vished for, at det er Poul Walter, der har skudt paa Sullivan, og hun bobrejder ham, at han har ødelagt hendes Liv og hendes Lykke. Poul Walter er sønderknust. Han dræbte jo netop Sullivan for at skærne hendes Lykke. Han indser, at han har handlet overilet, og lover at genoprette den skete Skade. Tilfældet har bragt ham i Besiddelse af Sullivans Truselbrev til Christel. Dette forelægger han nu Wilcott, der erkender, at han skyldte den Kvinde han elskede, at tro hende fremfor en Slyngel som Sullivan.

Christel har imidlertid besluttet at søge Døden, men heldigvis naar Wilcott tidsnok hen til hende og forhindre hende i hendes Forsæt. Hun tilgiver let Wilcott, ved hvis Side hun fra nu vandrer en lys og straalende Fremtid i Møde.

----- 0 0 0 0 0 -----

Her læs hun Visshed før, at det er Poul Walter, der har skudt på Sullivan, og hun bedrøveder ham, at han har edelagt hendes liv og hendes Lykke. Poul Walter er sandt nok. Han dræbte jo netop Sullivan for at skaffe hendes Lykke. Han indser, at han har handlet overhovedet og lover at genoprette den skete Skade. Tilfældet har bragt ham i Besiddelse af Sullivans Fødselsbrev til Ghristel. Dette forelægger han nu Wilcott, der erkender, at han skyldte den Kvinde han elskede, at tre hende fremfor en Slynge som Sullivan. Ghristel har indvilligt lovet at sige Ja, men holdt sig nær Wilcott tidnok hen til hende og forhindre hendes i hendes Forest. Hun tilgiver det Wilcott, ved hvis Side hun fra nu vander en lys og strålende Fremtid i Næde.

E i n W e r k z e u g S a t a n s .

Drama in drei Akten.

Personen:

Arthur Fürst, Kaufmann
Christel, seine Tochter
Heinrich Warburg, Untersuchungsrichter
Iwan Rjumin

Der angesehene Kaufmann Arthur Fürst ist durch den Verlust eines grossen Prozesses in seiner wirtschaftlichen Existenz vernichtet worden. In seiner Verzweiflung greift er zur Pistole und lässt seine einzige Tochter Christel als mittellose Waise zurück. An seinem Todestage erhält er den Besuch eines Hochstaplers, namens Rjumin, der sich ihm unter der Maske eines Geschäftsfreundes genähert hat. Er ist der erste, der den Toten findet und den Brief, der seine Tat veranlasst hat, liest. Iwan Rjumin, der vor keinem Verbrechen zurückbebt, wenn es ihm einen Gewinn verspricht, entschliesst sich sofort, die unglückliche Lage Christels für seine Zwecke auszunützen und das schöne, ungewöhnlich anmutige Mädchen in ein Dasein zu führen, das zwar ihr unerträgliche Qual, ihm aber eine Quelle unerschöpflichen Verdienstes bedeuten würde. Zunächst findet das völlig gebrochene junge Mädchen liebevolle Aufnahme in dem Heime ihrer Freundin, der Schauspielerin Irma Walter und ihres Bruders Hermann. Die Geschwister entdecken gar bald, dass Christel sich durch eine grosse mimische Begabung auszeichnet, und Hermann, der sie heimlich liebt, erteilt ihr den ersten, sehr sorgfältigen Unterricht. Wenn nun auch Christel sich von so zarter Liebe umgeben ^{nicht} fühlt sie sich dennoch tief bedrückt. Sie weiss, dass die Geschwister, die selbst nicht mit irdischen Gütern gesegnet sind, ihretwegen Opfer bringen, und sie sehnt sich daher nach wirtschaftlicher Selbständigkeit. Da erhält sie ganz unerwartet ein glänzendes Engagements-Angebot des Kabarets "Nachtmotte", dem sie durch Rjumin, der sie einmal tanzen sah, empfohlen

wurde. Ahnungslos, welche Zwecke der immer wohlwollende, angebliche Freund ihres Vaters verfolgt, schliesst sie den Vertrag ab, obschon besonders Hermann ihr dringend von einer Stellung abrät, die ihren Ruf gefährden und sie in zweifelhafte Gesellschaft bringen kann. Christel hat einen grossen Erfolg. Gerade die Vornehmheit ihres Auftretens und ihrer Darbietungen bilden einen neuen Reiz in den Augen ihrer Bewunderer. Christel könnte nun eigentlich zufrieden sein, wenn nicht die Prophezeiungen Hermanns sich nur als zu begründet erwiesen. Die Gäste des Kabarets reihen sie selbstverständlich in die Rubrik der durchschnittlichen Diva ein und benehmen sich danach. Mit dieser Tatsache hat Iwan Rjumin gerechnet. Er tritt nun als ihr Beschützer auf, zeigt im Gegensatz zu den übrigen Herren peinlichste Zurückhaltung und fast väterliche Güte. Christel lässt sich dadurch völlig täuschen, und als Rjumin ihr nach einer besonders hässlichen Szene seine Hand anträgt, willigt sie ein, seine Frau zu werden. Die Hochzeit soll mit tunlichster Beschleunigung stattfinden.

Seitdem Christel die Wohnung der Geschwister verlassen hat, haben diese sich trauernd von ihrer einstigen Freundin zurückgezogen, unfähig ihren seltsamen Lebensweg zu begreifen. Christel fühlt indessen das Bedürfnis, wenigstens an ihrem Ehrentage die Freunde bei sich zu sehen, und lädt sie zu der Trauung ein, die im Hause eines Geistlichen stattfinden soll. Unerfahren, wie Christel in allen Dingen des Lebens ist, fällt ihr die merkwürdige Art ihrer Vermählung nicht auf. Sie glaubt, sie dem Wunsche ihres Bräutigams nach Stille zuschieben zu müssen, und folgt ihm vertrauensvoll. Rjumin plant jedoch nichts Geringeres als eine Scheintrauung. Das Haus, in das er Christel führt, gehört ihm, und der Pfarrer, der das Paar mit salbungsvollen Worten segnet, ist sein verkleideter Diener und Vertrauter. Nach der Beendigung der Zeremonie erhält Rjumin

jedoch ein Telegramm, das ihn in dringenden Angelegenheiten fortrufft. Er lässt Christel in dem angeblichen Warte zimmer zurück, verlangt aber von ihr, das Zimmer nicht zu verlassen. Hermann Walter und seine Schwester haben inzwischen Christels Einladung, die sie vor ihrem Manne geheim gehalten hat, bekommen. Zu ihrem grössten Erstaunen stellen sie fest, dass es unter der angegebenen Adresse keinen Geistlichen dieses Namens gibt, und dass das genannte Haus ein Eigentum Rjumins ist. Sie erraten, dass Christel das Opfer einer infamen Intrige ist und brechen sofort auf, um ihr beizustehen. Sie kommen zur rechten Zeit , um die Unglückliche aus ihrem Gefängnis zu befreine.

Allein gelassen, hat Christel sich in dem Gemache umgesehen und zu ihrem grössten Erstaunen eine Serie höchst zweideutiger weiblicher Portraits gefunden, darunter ihr eigenes, das merkwürdig von den übrigen absticht. Wie kommt ihr Bild in die Wohnung dieses fremden Geistlichen? Das Rätsel löst sich ihr, als sie einen Brief entdeckt, in welchem der Direktor der "Nachmotte" seinem Freunde Rjumin triumphierend berichtet, dass Christel endlich in das kunstvoll gelegte Netz gegangen sei. So unwissend sie auch ist, errät Christel nun doch die Absichten, die Rjumin mit ihr vorhat. Furchtbares Grauen schüttelt sie. Können Menschen so schlecht sein? Ihr erster Gedanke ist natürlich schleunige Flucht, und nun erst merkt sie, dass man sie eingeschlossen hat. Verzweifelt rüttelt sie an den Türen. In diesem Augenblick hält das Auto der Geschwister Walter vor dem Haus. Hermann verschafft sich Eintritt, obschon der Diener sich ihm entgegenstellt, und befreit dann Christel, die sich schluchzend den Freunden in die Arme wirft, dann aber schreckensbleich in dem Diener den Pfarrer wiedererkennt. Rjumins Spiel ist verloren. Christel zieht wieder zu ihren Freunden, und der Betrüger darf froh sein, dass man mit Rücksicht auf Christel von einer

Anzeige absieht. Hermann verschafft dem jungen Mädchen eine Anstellung bei einer erstklassigen Bühne, deren jugendlicher Liebhaber er selber ist. Ein neues, ungleich wertvolleres Leben beginnt für Christel, dessen Glück sich für sie noch erhöht, als sie in Hermanns Freund, dem Untersuchungsrichter Warburg, den Mann kennen lernt, für den sie sich geschaffen glaubt. Um ihn nicht zu verlieren, verschweigt sie ihm ihre Vergangenheit und leugnet auch ihre Identität mit der Tänzerin der "Nachtmotte" ab, als er sie danach einmal befragt. Ihr Frieden, kaum gesichert wird jedoch zum zweiten Mal gefährdet. Rjumin hat sein Opfer nicht aus den Augen gelassen. Er überfällt Christel auf offener Strasse, und nur das Dazwischentreten Hermanns rettet sie vor dem Schurken, der in ihrem Leben die Rolle eines Werkzeugs Satans und aller bösen Mächte spielt. Bei dem Ringen mit dem riesenstarken Rjumin, ist Hermann verletzt worden. Und als Christel sich nun so liebevoll um ihn besorgt zeigt, öffnet er zum ersten Mal die Lippen, um sie in sein Herz schauen zu lassen. Christel gesteht ihm offen, dass sie Warburg liebt und trotz aller warmen Freundschaft für ihn, niemals sein Weib werden könne. Noch an dem gleichen Abend verlobt sie sich mit dem Untersuchungsrichter. Hermann hat sich indessen in seinen Gefühlen ihr gegenüber nicht verändert, und als eine neue Not ihr wundes Herz quält, ist er wiederum ihr einziger Vertrauter. Rjumin hat Christel einen Drohbrief geschrieben, in welchem er, vorsichtig verklausuliert, andeutet, dass er gewillt sei, Warburg die Augen über sie zu öffnen, falls sie ihre Beziehungen zu ihm nicht freiwillig abbreche. Christel weiss, dass die Geschichte ihres Verhältnisses zu Rjumin und ihrer Stellung in Kabarett auch dann ein zweifelhaftes Licht auf sie werfen würde, wenn sie den Geliebten von ihrer Unschuld überzeugen könnte. Darum ist ihre Verzweiflung so gross, dass sie sich mit Selbstmordgedanken trägt. Hermann überrascht sie jedoch mit der Pistole in der Hand und nimmt ihr die

Waffe mit leisen Vorwurf fort. An diesem Tage trifft sie bei einem Spaziergange mit ihrem Verlobten Iwan Rjumin, der sie mit frech vertraulichem Lächeln grüsst. "Kennst Du ihn", fragt Warburg verwundert, leises Misstrauen in der Stimme. Und dies Misstrauen schliesst Christel den Mund. Sie stellt jede Bekanntschaft in Abrede. Einen Augenblick später bereut sie jedoch ihre Lüge und entschliesst sich, ihren Bräutigam, der sie inzwischen verlassen hat, zurückzurufen. Vor der Haustür stösst sie indessen auf Rjumin der sie ein zweites Mal auf offener Strasse überfällt, diesmal, um sie rettungslos zu kompromittieren. Christel ruft um Hilfe, ein Auflauf entsteht, Hermann eilt herzu und schießt in gerechtem Zorn zweimal auf den Verworfenen, der, tödlich verletzt, zusammenbricht. In der allgemeinen Verwirrung hat niemand gemerkt, wer die Schüsse abgegeben hat. Rjumin wird ins Krankenhaus geschafft. Er ist bei vollem Bewusstsein und bittet, den Untersuchungsrichter Warburg und seine Braut zu rufen. Man erfüllt ihm seinen Wunsch. Christel legt auf dem Wege zum Hospital eine vollständige Beichte ab, erreicht aber damit, nur Warburgs einmal erwecktes Misstrauen noch zu verschärfen. Christel hat in so vielen Dingen gelogen, so dass er, der wahrheitsliebende Mann, an ihrer Unschuld zu zweifeln beginnt. Seine Zweifel festigen sich zur Gewissheit, als Rjumin die letzten Minuten seines Lebens benutzt, um Christel in der schändlichsten Weise zu verleunden, ein Werkzeug Satans bis zum Ende. Warburg, der den Worten des Sterbenden mehr Glauben beimisst als den Beteuerungen seiner Braut, weist sie von sich. Elend und zerbrochen kehrt Christel in ihr Heim zurück, um sich Hermann anzuvertrauen. Auf seinem Ankleidetisch findet sie ihren Revolver, in dem zwei Patronen fehlen. Sie weiss nun, wer die Schüsse auf Rjumin abgegeben hat, und als der Schauspieler das Zimmer betritt, wirft sie ihm vor, ihr Glück, statt es zu sichern, vernichtet zu haben. Hermann

verspricht ihr zwar, ihr Glück zurückzuerobern, aber das unglückliche Mädchen vermag keine Hoffnung mehr zu schöpfen. Sie ist entschlossen zu sterben. Hermann sucht inzwischen den Untersuchungsrichter auf und enthüllt ihm an Hand des Drohbriefes, den der Tote an Christel geschrieben, seine ganze Verworfenheit und teuflische Heimtücke. Warburg sieht ein, wie falsch er Christel beurteilt, wie er, anstatt das gefolterte Mädchen zu beschützen, er erst recht zur Verzweiflung getrieben hat. Seine grösste Sorge, ist indessen unbegründet; als er heimkehrt, findet er Christel noch am Leben und darf sie nun in eine bessere, glücklichere Zukunft geleiten.

----- 0 0 0 0 0 0 -----

verspricht ihr zwar, ihr Glück zurückzuerobern, aber das un-
 glückliche Mädchen vermag keine Hoffnung mehr zu schöpfen. Sie
 ist entschlossen zu sterben. Hermann sucht inzwischen den Unter-
 suchungsrichter auf und enthüllt ihm an Hand des Drohbriefes, den
 der Fote an Christel geschrieben, seine ganze Verworfenheit und
 teuflische Heimtücke. Warburg sieht ein, wie falsch er Christel
 beurteilt, wie er, anstatt das gefolterte Mädchen zu be-
 schützen, er erst recht zur Verwollung getrieben hat. Seine
 Grösste Sorge, ist indessen unbegründet; als er heimkehrt, findet
 er Christel noch am Leben und darf sie nun in eine bessere,
 glücklichere Zukunft geleiten.

Une destinée.

Personnages:

Arthur Renault, négociant
Charlotte Renault, sa fille
Henri Wilcot, juge d'instruction
Wm. Sullivan, aventurier, agent de la traite des blanches
Irma Walter, actrice
Paul Walter, acteur, son frère

Le négociant bien connu, Arthur Renault, est ruiné. Il vient de perdre un grand procès et est condamné à payer 300,000 dollars à titre de dommages-intérêts. Déjà dans la pensée il voit la faillite, la honte et le scandale et la peur de tout cela le porte à se suicider. Il laisse une fille, Charlotte, qui, après avoir été l'héritière d'un homme riche, est tombée dans la plus grande pauvreté. Pour le moment elle trouve un refuge chez une de ses amies, l'actrice Irma Walter qui, avec son frère, occupe un petit appartement. Le frère, Paul Walter, est aussi engagé au même théâtre.

Le même jour où Arthur Renault quitte la vie, Charlotte rencontre pour la première fois un homme nommé William Sullivan qui aura une grande influence sur son sort. W. Sullivan est un aventurier, qui a fait un peu de tout et qui, actuellement, est agent secret pour la traite des blanches. Par hasard il est le premier qui est informé du suicide de Renault et il en profite pour, sous prétexte d'être un ami d'affaires de Renault, porter la nouvelle du suicide à Charlotte. Il a ainsi fait sa connaissance et dès lors il ne la quitte pas de vue.

Sullivan est le propre possesseur d'un des music-halls de nuit les plus mal famés de la ville "La Souris Rouge". Lorsqu'il sait que Charlotte se trouve gênée de vivre des bienfaits de son amie, il lui offre un engagement comme danseuse artistique

(Une destinée)

dans "La Souris Rouge". Malgré toutes les protestations d'Irma et de Paul, pour faire comprendre à Charlotte qu'il est au-dessous de sa dignité de se montrer dans un lieu aussi vulgaire, elle accepte la proposition. Elle a décidé de ne plus abuser des bontés de son amie.

Sa pureté et son innocente fraîcheur font sensation dans "La Souris Rouge". Toujours elle est entourée d'une foule d'admirateurs qui un soir après l'autre deviennent de plus en plus pressants. Un soir qu'ils sont pires qu'à l'ordinaire Sullivan se montre tout à coup comme son cavalier chevaleresque. Il lui propose de se marier avec lui, pour la mettre à l'abri, à l'avenir, de scènes de ce genre. Énuyée de cette vie qui l'entoure et aussi par une certaine reconnaissance envers Sullivan, qu'elle ne connaît que comme un ami d'affaires de son feu père, elle accepte sa proposition. Le mariage doit avoir lieu quelques jours après. Pour ne pas éveiller sensation il aura lieu dans la maison du curé, qui doit les bénir. Charlotte arrive au temps fixé. D'abord Sullivan a soigneusement instruit un de ses complices pour qu'il se déguise en pasteur. Au moment où la bénédiction a eu lieu Sullivan reçoit un télégramme qui demande ailleurs sa présence immédiate. Il prie Charlotte de rester dans la maison du curé pendant la demi-heure, qu'il sera absent. Pendant son absence elle passe le temps à regarder des photographies. Elle s'étonne beaucoup en trouvant sa propre image parmi toute une série des danseuses artistiques. Comment est-elle venue ici? Dans la maison du curé! Mais elle trouve l'explication en découvrant une lettre dans laquelle le gérant de "La Souris Rouge" informe Sullivan qu'il a passé le contrat avec Mademoiselle Renault. Elle comprend tout à coup que Sullivan est un traître et quitte subitement la maison.

Elle trouve de nouveau un refuge chez Irma, qui essaye de la consoler des déceptions subies, tandis que le frère, Paul Walter, lui procure un engagement au même théâtre où lui-même et sa soeur sont engagés. Après un début brillant elle est présentée à un ami de Paul Walter le juge d'instruction Henri Wilcot, qui s'éprend d'elle et lui déclare son amour. Charlotte se sent heureuse comme jamais après la mort de son père. Mais son bonheur ne dure pas longtemps avant d'être troublé. Sullivan ne l'a pas perdue de vue. Un jour elle reçoit une lettre dans laquelle Sullivan demande de rompre sa liaison avec Wilcot, et en outre la menace de faire courir le bruit qu'elle a été sa maîtresse à lui, Sullivan.

Paul Walter, qui peu à peu a appris à estimer Charlotte, connaît par sa soeur les rapports qui ont existé entre Charlotte et Sullivan. Il est informé que le coquin n'a pas abandonné sa victime, mais au contraire menace de détruire le bonheur de Charlotte; ce qu'il décide d'empêcher. La première fois qu'il rencontre Sullivan il le frappe d'une balle mortelle. Sullivan est transporté dans un hôpital où on constate de suite qu'il ne survivra pas à sa blessure. Il est un criminel tombé si bas, que ses dernières pensées s'occupent de chercher comment il pourra gêner l'avenir de cette femme, qui malgré tous ses efforts, a évité de tomber dans ses filets. Lorsqu'il sent que la mort s'approche il réclame la présence de Charlotte et de Wilcot et quand ils sont arrivés alors il raconte à Wilcot la partie de la vie de Charlotte que jusque là elle lui a caché comme un secret, afin de ne pas détruire le bonheur entre elle et l'homme qu'elle aime. En finissant Sullivan conseille à Wilcot de se méfier de cette femme qui a été.....

Sullivan ne peut achever. La mort le surprend. Mais il

a eu son désir accompli, car il a réussi à imposer la jalousie dans l'âme de Wilcot, qui ne conçoit pas qu'un homme au seuil de la mort puisse commettre une bassesse pareille de perdre une femme, et il la repousse. Désespérée jusqu'au fond de l'âme elle retourne à sa loge au théâtre. Ici elle apprend avec certitude que c'est Paul Walter qui a frappé Sullivan. Elle lui reproche d'avoir détruit sa vie et son bonheur. Il est écrasé de douleur. Il n'a tué Sullivan que pour garantir le bonheur de Charlotte. Il comprend qu'il a agit comme un étourdi et promet de réparer le dommage. Le hasard a mis entre ses mains la lettre menaçante de Sullivan. Il la remet à Wilcot qui avoue qu'il doit à la femme qu'il aime de la croire, avant un coquin comme Sullivan.

Cependant Charlotte a décidé de chercher la mort; mais heureusement Wilcot arrive à temps et l'empêche d'exécuter son projet. Elle pardonne facilement à Wilcot, et à côté de lui elle voit maintenant l'avenir tout en rose. -

à son désir accompli, car il a réussi à imposer sa volonté dans l'âme de Wilcot, qui ne conçoit pas qu'un homme au sein de la mort puisse commettre une bassesse pareille de perdre une femme, et il la repousse. Désespérée jusqu'au fond de l'âme elle retourne à sa loge au théâtre. Ici elle apprend avec certitude que c'est Paul Walter qui a frappé Sullivan. Elle lui reproche d'avoir traité sa vie et son bonheur. Il est égaré de douleur. Il n'a tué Sullivan que pour garantir le bonheur de Charlotte. Il comprend qu'il a agit comme un étourdi et promet de réparer le dommage. Le hasard a mis entre ses mains la lettre menaçante de Sullivan. Il la remet à Wilcot qui avoue qu'il doit à la femme qu'il aime de la croire, avant un copain comme Sullivan.

Cependant Charlotte a décidé de chercher la mort.

mais heureusement Wilcot est intervenu et l'empêche d'exécuter son projet. Elle pardonne à Wilcot, et à côté de lui elle voit maintenant l'avenir.

